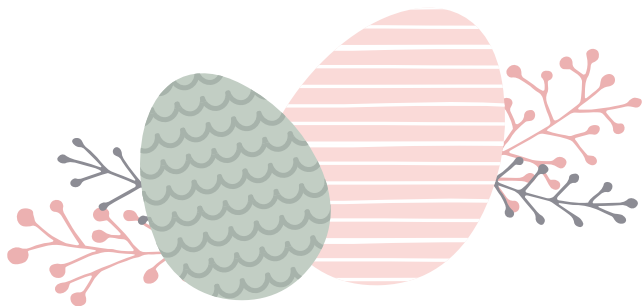




ESV-FLORESY

MAGAZYN SP69 W WARSZAWIE

LUTY/MARZEC-KWIECIEŃ • 2021/2022 • NUMER 4



DLACZEGO WARTO UCZYĆ SIĘ ALTRUIZMU?

PANI EDYTA ROGOWSKA DAJE RADY NIE OD PARADY

Mniej więcej do trzeciego – czwartego roku życia wszystkich nas cechuje tzw. egoizm wrodzony – to naturalny, niezbędny etap rozwoju, z którym nie sposób walczyć. Gdyby jednak, obok maluchów, wszyscy byli samolubami, życie wśród ludzi przypominałoby ciągłą walkę. Zamiast regularnego generowania konfliktów w imię własnego tylko dobra, warto nauczyć się pięknej postawy altruizmu, czyli patrzenia poza czubek własnego nosa. No właśnie, nauczyć się, bo sami z dziecięcych tendencji nie wyrośniemy. O korzyściach i sposobach nauki takiego podejścia przeczytasz w tym artykule.

W TYM NUMERZE

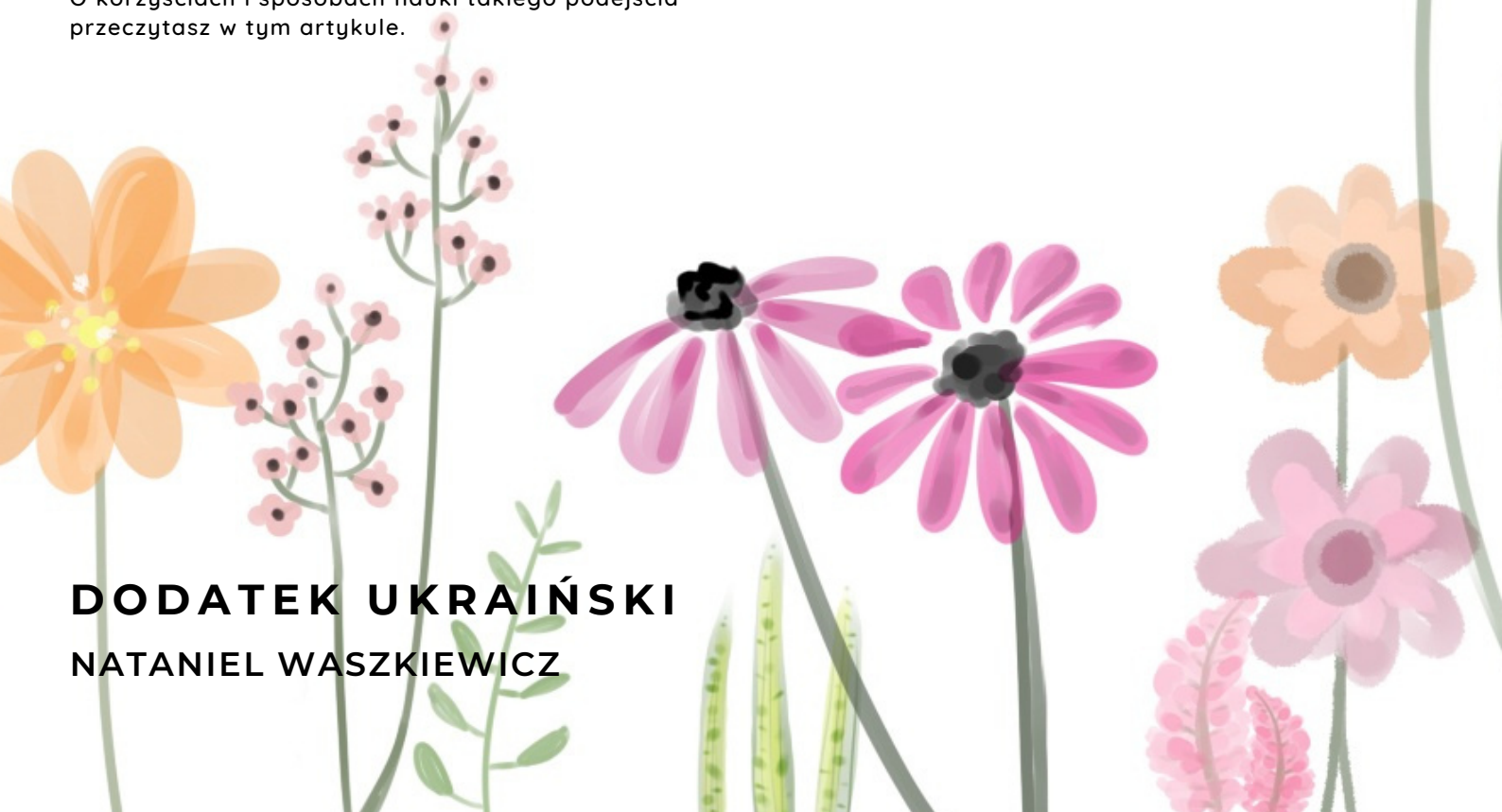
Wywiad z p. Katarzyną Kwiatkowską

Wielkanoc

Dookoła świata

Dwujęzyczne artykuły
Opowiadanie w odcinkach
Krzyżówka

DODATEK UKRAIŃSKI
NATANIEL WASZKIEWICZ



W TYM NUMERZE

Kalendarz świąt nietypowych

Dlaczego warto się uczyć
altruizmu?

Jak funkcjonuje szkoła w Ukrainie?

Як працює школа в Україні?

Poznajmy ich lepiej! - Pani
Katarzyna Kwiatkowska

Wielkanoc bez tajemnic

Dwaj mężczyźni na dachu świata

Zwadroń. Wspomnienie z ferii
zimowych

Polecanki Franka

Bezpłatne inicjatywy dla obywateli
Ukrainy

Kostka Rubika- historia i
ciekawostki

Zrób to sam - Rzeżucha w
skorupce od jajka

Do dzieła! - Łańcuszek na szydełku

Ciekawostki ekologiczne

Dwunastka niezwykłych

Wielkanocna krzyżówka

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

Beata Kalita, Edyta Rogowska,
Анастасія Скаб'як, Pola
Hajewska, Emilka Banasiak,
Ula Błaszczuk, Piotr Chojnacki,
Bruno Jesionkiewicz, Staś
Wilbik, Franek Kaczorowski,
Nataniel Waszkiewicz,
Nikodem Jasiński, Zosia
Soczewka, Olga Zandberg,
Wojtek Kowalczyk, Michał
Wylot, Marysia Pękala

Korekta: Edyta Rogowska/ Beata Kalita
Opracowanie graficzne: Beata Kalita

Opiekunowie gazetki:
Beata Kalita
Edyta Rogowska

CHCESZ Z NAMI

współpracować?

napisz do nas na: gazetkasp69@gmail.com
lub zgłoś się do biblioteki

KALENDARZ ŚWIĄT NIETYPOWYCH

Przygotowała: p. Beata Kalita

MARZEC

1 marca – Międzynarodowy Dzień Walki przeciwko Zbrojeniom Atomowym, Światowy Dzień Obrony Cywilnej, Światowy Dzień Świadomości Autoagresji, Dzień Puszystych, Dzień Piegów, Dzień Żołnierzy Wyklętych
3 marca – Międzynarodowy Dzień Pisarzy
4 marca – Światowy Dzień Tenisa, Międzynarodowy Dzień Mistrza Gry, Kaziuki
5 marca – Dzień Teściowej, Dzień Dentysty
6 marca – Europejski Dzień Logopedy, Dzień Czystego Stołu
8 marca – Dzień Kobiet
9 marca – Dzień Statystyki Polskiej
10 marca – Dzień Mężczyzny
11 marca – Dzień Sołtysa
12 marca – Światowy Dzień Drzemki w Pracy, Dzień Matematyki
13 marca – Kasuga Matsuri (Festiwal Małpy)
14 marca – Dzień Liczby Pi, Biały Dzień
15 marca – Światowy Dzień Praw Konsumenta, Europejski Dzień Konsumenta, Światowy Dzień Choroby Alzheimera
16 marca – Dzień Przemysłowca Litewskiej Książki
17 marca – Światowy Dzień Morza, Dzień Św. Patryka
18 marca – Europejski Dzień Mózgu
19 marca – Dzień Wędkarza
20 marca – Dzień Bez Mięsa
21 marca – Dzień Wagarowicza, Światowy Dzień Zespołu Downa, Międzynarodowy Dzień Poezji, Światowy Dzień Lasu, Światowy Dzień Walki z Dyskryminacją Rasową
22 marca – Światowy Dzień Wody, Dzień Ochrony Bałtyku
23 marca – Światowy Dzień Meteorologii (wg niektórych źródeł obchodzony 24 marca), Dzień Windy, Dzień Przyjaźni Polsko-Węgierskiej
24 marca – Narodowy Dzień Życia, Dzień Walki z Gruźlicą
25 marca – Dzień Czytania Tolkiena
27 marca – Międzynarodowy Dzień Teatru
29 marca – Dzień Metalowca
30 marca – Dzień Ziemi Palestyńskiej

KWIECIEŃ

1 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Ptaków
2 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Książki Dla Dzieci, Światowy Dzień Wiedzy o Autyzmie
4 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Wiedzy o Minach i Działan Zapobiegających Minom
5 kwietnia – Dzień Leśnika i Drzewiarza, Dzień Bez Makijażu, Dzień Grzeczności za Kierownicą
7 kwietnia – Dzień Pracownika Służby Zdrowia
8 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Romów
10 kwietnia – Dzień Lotnictwa Wojskowego
11 kwietnia – Dzień Radia, Dzień Osób z Chorobą Parkinsona
12 kwietnia – Dzień Czekolady, Międzynarodowy Dzień Lotnictwa i Kosmonautyki, Dzień Ptaków Wędrownych, Dzień czystych okien
13 kwietnia – Światowy Dzień Pamięci Ofiar Katynia
14 kwietnia – Dzień Ludzi Bezdolnych, Dzień patrzenia w niebo
15 kwietnia – Światowy Dzień Trzeźwości
16 kwietnia – Dzień Sapera, Dzień Włókniarza
17 kwietnia – Światowy Dzień Chorych na Hemofilię
18 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Ochrony Zabytków, Światowy Dzień Krótkofalowca, Dzień Pacjenta w Śpiączce
20 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Wolnej Prasy
21 kwietnia – Rocznica założenia Rzymu
22 kwietnia – Dzień odkrycia Brazylii, Międzynarodowy Dzień Matki Ziemi
23 kwietnia – Światowy Dzień Książki i Praw Autorskich, Dzień Koni
25 kwietnia – Dzień Sekretarki, Międzynarodowy Dzień Świadomości Zagrożenia Hałasem
26 kwietnia – Dzień Drzewa, Dzień Drogowca i Transportowca
27 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Świadomości Zagrożenia Hałasem, Światowy Dzień Grafika i Rysunku Graficznego
28 kwietnia – Dzień Ziemi, Światowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy
29 kwietnia – Międzynarodowy Dzień Tańca

DLACZEGO WARTO UCZYĆ SIĘ ALTRUIZMU?

PANI EDYTA ROGOWSKA

Mniej więcej do trzeciego - czwartego roku życia wszystkich nas cechuje tzw. egoizm wrodzony - to naturalny, niezbędny etap rozwoju, z którym nie sposób walczyć. Gdyby jednak, obok maluchów, wszyscy byli samolubami, życie wśród ludzi przypominałoby ciągłą walkę. Zamiast regularnego generowania konfliktów w imię własnego tylko dobra, warto nauczyć się pięknej postawy altruizmu, czyli patrzenia poza czubek własnego nosa. No właśnie, nauczyć się, bo sami z dziecięcych tendencji nie wyrośniemy. O korzyściach i sposobach nauki takiego podejścia przeczytasz w tym artykule.

Przekonania na temat egoizmu

Jeżeli usłyszałeś kiedyś, że w obecnych czasach, aby coś osiągnąć, trzeba rozpychać się łokciami, to jest to marne usprawiedliwienie powtarzane najczęściej przez osoby upatrujące swojej wartości w sukcesach zewnętrznych. Taki człowiek myśli, że przez samo bycie prezesem wielkiej firmy albo zgromadzenie wielkich pieniędzy na koncie należy mu się podziw i aprobata. Oczywiście w samym osiągnięciu tego typu rzeczy nie ma niczego złego pod warunkiem, że człowiek nie dąży, jak to się mówi, po trupach do celu. Czy wiesz jak wielu zamożnych ludzi cierpi na depresję? Dzieje się tak dlatego, że w ślepych dążeniu do swoich celów zagubili takie wartości jak dobroczynność, ofiarność (nie mylić z byciem ofiarą! :)), serdeczność, empatia, zainteresowanie innymi. Zrealizowali swoje plany, ale odbyło się to kosztem relacji z innymi ludźmi.



Myślisz, że robienie wszystkiego tylko dla siebie uczyni Cię szczęśliwym? Że branie jest lepsze od dawania, a poświęcanie sobie sto procent uwagi spowoduje, że będzie Ci w życiu dobrze? Spróbuj przypomnieć sobie chwile z innymi, kiedy zapominałeś o sobie, a liczył się wspólny czas i przedsięwzięcia. Nie analizowałeś wtedy osobistych korzyści, po prostu byłeś wśród innych, czymś się dzieliłeś lub czymś dzielono się z Tobą, kontakt z ludźmi zaspokajał Twoje społeczne i emocjonalne potrzeby. Pójdźmy dalej. Wyobraź sobie, że rodzice nie nauczyli Cię chodzić, mówić, czytać i pisać, bo w tym czasie skupiali się na swoich potrzebach i zajmowali wyłącznie własnymi sprawami. Nauczyciele w szkole nie aranżują sprawdzianów, kartków, rozmów wychowawczych, wycieczek ani żadnych dodatkowych atrakcji, bo nie obchodzi ich, ile Cię nauczą i czy z okresu szkolnego wyniesiesz jakiejkolwiek korzyści i miłe wspomnienia. Fryzjer, do którego chodzisz, wykonuje swoją pracę byle jak, bo to nie jego sprawa, czy będziesz się dobrze czuł w nowej fryzurze. Pani w księgarni nie poleci Ci ciekawej pozycji, przecież to nie ona spędzi dziś wieczór z książką. Czy widzisz już, jak przykry byłby świat, gdyby stąpali po nim sami egoiści?

DLACZEGO WARTO UCZYĆ SIĘ ALTRUIZMU?

PANI EDYTA ROGOWSKA

Czym właściwie jest altruizm?

Jest bezinteresownością. To chęć niesienia pomocy innym, nie dlatego że nam się to opłaci, zwróci i zapocentuje, ale dlatego, że przejmujemy się sytuacją tych osób i potrafimy je wesprzeć. Taka postawa często wymaga od nas poświęcenia – czasu, energii, nie raz dóbr materialnych, którymi wcale nie tak łatwo się dzielić. To często pochylenie się nad najślabszymi, najbardziej potrzebującymi, których nie stać na rewanż wobec naszej dobroci. Pomoc koledze w lekcjach matematyki, kiedy w zamian wytłumaczy mi zasady gramatyki, nie jest przykładem altruizmu, lecz korzystnej dla obu stron umowy. Gdybyś zaproponował to samo najślabszemu uczniowi w klasie, bo martwi Cię, że może nie zaliczyć przedmiotu – to już zupełnie inna historia. Altruści działają dyskretnie, nie oczekują poklasku ani żadnej nagrody za swoje postępowanie, bo robią to ze szlachetnego serca. Czy to ma jakikolwiek sens? Zrób zakupy chorej sąsiadce, podziel się słodyczami z kimś, kogo nie stać na dodatkowe smakołyki, zaoferuj babci posprzątanie jej mieszkania, pomóż nowemu uczniowi z Ukrainy poznać Twoją szkołę – zdziwisz się, jak dobrze się po tym poczujesz! Dawanie ma ogromną moc, przede wszystkim pozwala czuć się naprawdę wartościowym, bogatym wewnątrznie człowiekiem. Satysfakcja, której doświadczysz, będzie znacznie głębsza niż smak powierzchownych, materialnych sukcesów. Ludzie, którzy bezinteresownie pomagają innym, nigdy nie czują się samotni i odizolowani od świata. Czują się jego częścią – bardzo potrzebną, pozytywną i niezwykle cenną.

Jak oduczyć się egoizmu?

Spróbuj uwrażliwić się na potrzeby otoczenia, w którym przebywasz. Nie chodzi o to, abyś zaspokajał wszystkie możliwe potrzeby wszystkich osób, ale zastanowił się, co dobrego możesz z siebie dać, aby przyniosło to korzyść innym i nie kierował się tylko własnym dobrem i wygodą.

Może masz problem z ustępowaniem innym? Pomyśl, to wcale nie oznacza straty. Kiedy przepuścisz kolegę w kolejce po obiad, nie przestanie Ci on smakować tylko dlatego, że nie wzięłeś talerza jako pierwszy.

Naucz się szukać kompromisów. Podobno Wam się z kolegą ta sama postać w grze i obaj chcielibyście nią zagrać? Jak można pogodzić Wasze interesy, by nikt nie czuł się pokrzywdzony?

Odkryj radość płynącą z dzielenia się. Zamiast skupiać się na tym, że będziesz miał czegoś mniej kiedy się podzielisz, zobacz zadowolenie, jakie wywołasz u innej osoby. Czy to nie piękne, że możemy tak dobrze wpływać na innych?

Dostrzeż wartość w byciu z innymi. Nic nie daje takiego szczęścia, jak dobre relacje. Wspólne zabawy i nauka są ciekawsze niż samotne. Dzięki innym czujemy się częścią czegoś większego.

Zaoferuj swój talent. Może Twoją mocną stroną jest nauka języków obcych albo świetnie sprawdzasz się w roli lidera zespołu? Daj innym skorzystać na Twoich zdolnościach, a uczynisz tym wiele dobrego. Twoje predyspozycje pomnożą się wielokrotnie, niczym w Przypowieści o talentach.

Zastanów się, co dobrego możesz zrobić z nadmiarem. Masz kilka rzeczy tego samego rodzaju, a ktoś inny nie ma ich wcale. Nadmiarem łatwiej się podzielić – Tobie nadal nie brakuje, a dzięki Tobie nie brakuje też obdarowanemu. Nawet najlepszy piłkarz świata nie zatrzymuje wszystkich nagród dla siebie... :)

Jeśli chciałbyś poruszyć ważny dla Ciebie temat lub dowiedzieć się, jak poradzić sobie z nurtującym problemem, pytaj śmiało. Karteczkę z propozycją tematu na następny artykuł możesz zostawić w bibliotece szkolnej lub dostarczyć osobiście do rąk autorki rubryki *Każdy się czasem zastanawia...*

JAK FUNKCJONUJE SZKOŁA W UKRAINIE?

Tekst: Анастасія Скаб'як, 8с

Moją szkołę można nazwać drugim domem. Zajmuje znaczące miejsce w moim życiu. To szkoła w dużej mierze determinuje mój plan dnia i to, co robię. Właśnie w szkole spotykam się z kolegami z klasy i na lekcjach szkolnych uczę się wielu nowych i ciekawych rzeczy.

Moja szkoła jest dość przytulna i ma wszystko, czego potrzebujesz do nauki. Lubię moją szkołę! Szkoła to wysoki trzykondygnacyjny budynek. Posiada przestronne sale lekcyjne. Na parterze znajduje się duża sala gimnastyczna. Często odbywają się tam zawody sportowe. Uczniowie naszej szkoły biorą w nich czynny udział. Istnieje również biblioteka szkolna. Pokój nauczycielski znajduje się na drugim piętrze. Na parterze znajduje się również jadalnia, a na piętrze aula. Utalentowani uczniowie naszej szkoły często występują na scenie z koncertami i konkursami, w tym ja. Mamy bardzo przyjaznych nauczycieli. Na parterze znajduje się gabinet dyrektora i pielęgniarki. Nasza dyrekcja jest bardzo dobra.

Zwykle mam 6-7 lekcji dziennie z 20-minutowymi przerwami. Zajęcia zaczynają się o 8:30. Jadalnia przygotowuje bardzo smaczne i urozmaicone jedzenie.

Z telefonu możemy korzystać także na przerwach, a w razie potrzeby na zajęciach. Nasz program jest podobny. Mamy bardzo rozwiniętych uczniów, którzy rozwijają się w różnych kierunkach.



Robimy wiele eksperymentów z chemii i fizyki i to jest bardzo interesujące. Każdy dzień w szkole jest dla mnie wyjątkowy. Znalazłam w tym miejscu wielu bliskich i drogich przyjaciół. Na każdej przerwie rozmawiasz ze znajomymi, na każdej lekcji uczysz się nowych i coraz bardziej interesujących rzeczy. Wyjątkowość mojej szkoły polega na tym, że tylko u nas mamy tak wspaniałych, życzliwych i reagujących nauczycieli, którzy potrafią znaleźć podejście do każdego ucznia. Na każdej lekcji wkładają w nas większość swojej wiedzy, angażują się całą duszą. Bez wiedzy człowiek nie będzie mógł dziś żyć w żadnym kraju na świecie. Osoba wykształcona jest ceniona na całym świecie. Dlatego nasi nauczyciele pomagają każdemu dziecku nauczyć się nowego materiału nie tylko za dobre oceny, ale także za jakość wiedzy. Sport, imprezy świąteczne, sztafety, olimpiady, wszelkie zabawy pozalekcyjne są organizowane przez naszą szkołę, dzięki czemu dzieci uczące się w szkole są w pełni rozwinięte. Bardzo kocham moją szkołę. I bardzo się cieszymy, że w Polsce przyjmujecie nas tak życzliwie i spełniacie wszelkie warunki, aby było nam wygodnie. Jesteście niesamowici!

ЯК ПРАЦЮЄ ШКОЛА В УКРАЇНІ?

Tekst: Анастасія Скаб'як, 8с



Мою школу можна назвати другою домівкою. Вона займає значне місце у моєму житті. Саме школа здебільшого визначає мій розклад дня, те, чим я займаюся. Саме у школі я зустрічаю друзів-однокурсників, зі шкільних уроків узнаю багато нового та цікавого.

У моїй школі досить затишно та є все необхідне для навчання. Мені подобається моя школа!

Споруда висока триповерхова. У школі просторі класи. На першому поверсі є великий спортзал. Там часто проводяться спортивні змагання. Учні нашої школи приймають у них активну участь. Там також є шкільна бібліотека. Учительська знаходиться на другому поверсі. На першому поверсі також знаходиться їдальня, а поверхом вище актовий зал. На сцені часто виступають талановиті учні нашої школи з концертами та конкурсами і в тому числі я. У нас дуже доброзичливі вчителі. На першому поверсі знаходиться кабінет директора і медсестри. Директорка у нас надзвичайно добра. Зазвичай у мене 6-7 уроків на день, перерви по 20 хвилин. Заняття починаються о 8:30. У їдальні готують дуже смачну і різноманітну їжу.

Також, у нас можна користуватися телефоном на перерви, а на уроці, якщо в цьому є потреба. Програма навчання у нас схожа.

У нас дуже розвинуті учні, які розвиваються у різних напрямках. На уроці хімії і фізики ми проводимо багато дослідів і це надзвичайно цікаво. Кожен день в школі для мене неповторний. Багато близьких і дорогих для себе друзів я знайшла в цьому місці. На кожній перерві спілкуєшся, на кожному уроці дізнаєшся все більше нового і цікавого.

Неповторність моєї школи полягає в тому, що тільки у нас працюють такі чудові, добрі і чуйні вчителі, які здатні знайти підхід до кожного учня. На кожному уроці вони вкладають велику частину своєї душі в нас. Без знань людина не зможе прожити сьогодні ні в одній країні світу. У будь-якій точці Землі цінується людина освічена. Тому наші вчителі кожній дитині допомагають засвоїти новий матеріал не тільки для хороших оцінок, але і для якісних знань.

Спортивні, святкові заходи, естафети, олімпіади, всі позакласні ігри організовує наша школа, тому наші діти, які навчаються у нашій школі всебічно розвинені.

Я дуже люблю свою школу. І нам дуже приємно, що у Польщі Ви приймаєте нас так доброзичливо і робите всі умови для того щоб нам було комфортно.

Ви неймовірні!

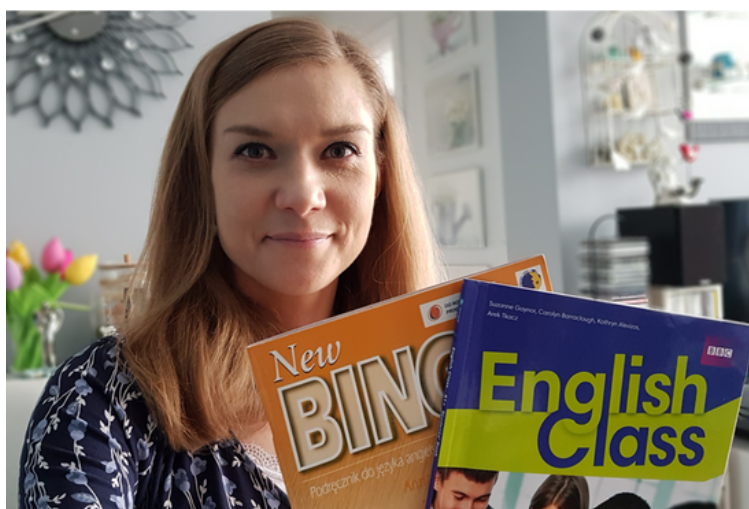


Poznajmy ich lepiej!

Gość numeru

Pani Katarzyna Kwiatkowska

Przed Wami kolejny wywiad z nauczycielem. Pola Hajewska i Emilka Banasiak z 6a przygotowały zestaw pytań, dzięki któremu dowiecie się, jak nasi belfrowie radzili sobie w szkole jako uczniowie, czy wcześniej myśleli o wyborze tego zawodu i jakie inne drogi rozważali, a także czym zajmują się poza pracą i co prywatnie rekomendują. Koniecznie przeczytajcie!



Pola i Emilka: Uczy Pani w naszej szkole języka angielskiego. Czy w czasach swojego dzieciństwa lubiła Pani ten przedmiot? Jakiego ocenę Pani miała?

Katarzyna Kwiatkowska: Dawno, dawno temu :), kiedy byłem w Waszym wieku, w szkole uczyliśmy się wszyscy języka rosyjskiego. Język angielski „oswajałam” wtedy we własnym zakresie. Prawdziwą naukę tego języka rozpoczęłam w szkole średniej i od tamtej pory już mi towarzyszy. Ocenę miałam dobrą, ponieważ nauka nie sprawiała mi większych problemów. I powiem więcej: nauka języków obcych zawsze była dla mnie przyjemnością. Jako ciekawostkę podam, że maturę zdawałam z trzech języków: polskiego, angielskiego i rosyjskiego :).

P&E: Jaki był Pani ulubiony przedmiot w szkole, a który spędzał sen z powiek?

K.K: Jak już wspomniałam, zawsze lubiłam języki obce. No, może łacinę w liceum trochę mniej :). Miło wspominałam też język polski, szczególnie lekcje literatury. Poza tym miałam wspaniałą nauczycielkę, która naprawdę potrafiła sprawić, że lekcje polskiego były ciekawą, inspirującą przygodą. Lubiłam też filozofię, ale to już na studiach. Które przedmioty spędzały mi sen z powiek? Hmm... chyba te z gatunku ścisłych. Ja umysłem ścisłym nie jestem :).

P&E: Jak to się stało, że została Pani nauczycielem? Jak długo pracuje Pani w tym zawodzie?

K.K: Zawsze wiedziałam, że praca papierkowa lub przy komputerze nie jest dla mnie. Ja potrzebuję kontaktu z drugim człowiekiem, interakcji. A te z młodzieżą i dziećmi dają najwięcej satysfakcji. Zawód nauczyciela dostarcza mi takich możliwości. Mogę codziennie wzbogacać wiedzę uczniów, obserwować ich rozwój, uczyć nie tylko słówek i gramatyki, ale i życia, wspierać, dzielić radości i smutki... Mogłabym tak długo :). Czyż to nie jest fascynujące? A przez 20 lat pracy w szkole (bo tyle już pracuję) uzbierał się pokaźny bagaż różnorodnych doświadczeń :).

Poznajmy ich lepiej!

Gości numeru
Pani Katarzyna Kwiatkowska

P&E: Jakie ma Pai hobby poza pracą? Jakie aktywności sprawiają Pani przyjemność?

K.K: Książka, koc i aromatyczna herbata to relaks idealny. Bez książek nie wyobrażam sobie świata. Nie pogardzę też dobrym filmem i ciekawą sztuką teatralną. Szczególnie ciepłe uczucia mam dla pantomimy. Zgłębiam jej tajniki, oczywiście jako odbiorca :). Relaksuję się w otoczeniu przyrody, z dala od hałasów miasta. Lubię się zmęczyć na górskich szlakach.

P&E: Czy ma Pani lub miała jakieś zwierzątko?

K.K: W dzieciństwie miałam chomika. A obecnie, jak pewnie już niektórzy wiedzą, zdecydowałam się na posiadanie kota. Decyzja już zapadła, przygotowania do przyjęcia nowego „domownika” trwają :).

P&E: A Pani ulubiona potrawa?

K.K: Trudno mi wybrać jedną, bo lubię niemal wszystko. To, co mogę powiedzieć na pewno, to fakt, że dobra pomidorówka koniecznie z makaronem nigdy mi się nie znudzi.



P&E: Jaką książkę poleciłaby Pani naszym czytelnikom i dlaczego?

K.K: Zanim przejdę do konkretnych książek to polecam w ogóle czytanie! Czytajcie, szukajcie, odkrywajcie nowe fabuły i nowych autorów. Warto! Ja lubię czytać reportaże, biografie, chętnie sięgam też po książki kryminalne z wątkiem psychologicznym. Pasjonują mnie zagadnienia związane z tajemnicami ludzkiego umysłu. Lubię, jak książka mnie czymś zaskoczy (zarówno pod względem formy, jak i treści) oraz zainspiruje do refleksji. Nie potrafię wybrać konkretnej książki do polecenia. Jest ich tak dużo. Ale wspomnę o dwóch, które są piękne i uniwersalne, zarówno dla dzieci, jak i dorosłych. Są to: „Mały Księż” oraz „Chłopiec, kret, lis i koń”. Polecam. Czytajcie!

P&E: Jakie zajęcie wybrałaby Pani, gdyby zawód nauczyciela nie istniał?

K.K: Mogłabym na przykład recenzować książki. Pewnie dorzuciłabym jeszcze jakiś pomysł, ale musiałabym się dłużej zastanowić. To w gruncie rzeczy bardzo trudne pytanie. Chyba muszę się udać na zajęcia z doradztwa zawodowego :).



WIELKANOC

bez tajemnic

Przygotowała: Ula Błaszczuk, 4c

Wielkanoc to najważniejsze i najstarsze święto dla chrześcijan, obchodzimy je na pamiątkę zmartwychwstania Jezusa Chrystusa, w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni księżyca. Poprzedza ją czterdziestodniowy post i Triduum Paschalne, czyli czas, kiedy wspominana zostaje męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Składa się ono z Wielkiego Czwartku – wspomnienie Ostatniej Wieczerzy, Wielkiego Piątku – czyli męki Chrystusa oraz Wielkiej Soboty – święcenia pokarmów. Wielkanoc to też wiele tradycji i zwyczajów ludowych – śniadanie wielkanocne, malowanie pisanek, święcenie pokarmów, wykonywanie palm wielkanocnych czy śmigus-dyngus.

Wielki Czwartek – to upamiętnienie ostatniej wieczerzy Jezusa Chrystusa z uczniami, podczas której zostały ustanowione sakramenty kapłaństwa i eucharystii, w kościele katolickim wieczorem odprawia się mszę, która celebruje te wydarzenia i rozpoczyna Święte Triduum Paschalne. Msza jest bardzo uroczysta, kapłani noszą złote ornaty, śpiewane są chwalne pieśni, nabożeństwo kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy adoracji tzw. ciemnicy.

Wielki Piątek – dzień żałoby i zadumy, nie odprawia się w tym dniu mszy świętej, wierni przychodzą na nabożeństwo drogi krzyżowej. To dzień hołdu dla krzyża o Ggrobu Pańskiego. Przy pięknie przystrojonych grobach Chrystusa żołnierze i harcerze pełnią straż. W trakcie trwania Wielkiego Piątku gospodynie domowe pieką drożdżowe babki, gotują szynki, przygotowują pisanki. Dawniej w tym dniu odbywały się pochody zakapturzonych pokutników, którzy na znak pokuty biczowali się na oczach tłumów.

Wielka Sobota – dzień oczekiwania na zmartwychwstanie Jezusa, w Kościele to adoracja Grobu Pańskiego. W tym dniu katolicy w Polsce święcą pokarmy w koszyczkach wielkanocnych, które będą spożywane następnego dnia. Tradycja ta wywodzi się z czasów pogańskich.

Tradycyjny koszyczek wielkanocny powinien być wiklinowy, w środku powinna znajdować się biała serwetka, udekorowany jest bukszpanem, baziarnicami, natomiast jego zawartość powinna zawierać:

1. chleb – dar Boży, podstawowy pokarm, do koszyczka daje się małe bochenki lub kawałki,
2. wędlina – symbolizuje baranka paschalnego, uważa się, że zapewnia ono zdrowie, bogactwo,
3. sól, pieprz, chrzan – sól, symbol zachowania od zepsucia, ma właściwości oczyszczające, czarny pieprz symbolizuje ziarno, chrzan to symbol męki Pańskiej,
4. baranek – symbolizuje zmartwychwstanie Jezusa, to odzwierciedlenie pokory i łagodności, w święconkach znajdują się najczęściej te zrobione z masy cukrowej,
5. jajka/pisanki – to symbol płodności i odradzającego się życia oraz podstawowy składnik każdej święconki. Jajka można pomalować w tradycyjny sposób na trzy sposoby: kraszanki (pomalowane na gładko), pisanki (wzory malowane roztopionym woskiem, zanurzone w farbie), drapanki (barwione na jeden kolor, a potem wydrapane ostrym nożem w różne wzory).

WIELKANOC *bez tajemnic*

Przygotowała: Ula Błaszczuk, 4c

Niedziela Wielkanocna (Wielkanoc) – w tym dniu wczesnym rankiem w kościołach odbywa się msza rezurekcyjna, natomiast w domach zjada się uroczyste śniadanie wielkanocne, na stołach znajdują się między innymi potrawy znajdujące się w koszyczku wielkanocnym. W tym dniu składa się także okolicznościowe życzenia.

Poniedziałek Wielkanocny – Śmigus Dyngus znany też jako Lany Poniedziałek – tradycja pozwala na oblewanie wodą inne osoby, zwyczaj ten ma swoje korzenie w praktykach pogańskich łączących się z symbolicznym budzeniem się przyrody do życia i co roku odnawialnej zdolności ziemi do rodzenia.

Jak wyglądają święta wielkanocne na świecie?

1. Finlandia – atak małych czarownic – dzieci przebijają się za czarownice, by zapukać do drzwi sąsiada i rzucić na niego czar zdrowego i szczęśliwego roku. W zamian za dekoracyjną gałązkę oczekują odrobiny przyjemności, pisanki, czekolady czy monety. Im straszniejszy kostium, tym lepiej.
2. Francja – w mieście Haux, w Wielkanocny Poniedziałek na placu miasta serwowany jest wielki omlet zrobiony z ponad 4500 jaj na cześć Napoleona, który był w tym mieście częstowany omletem podczas swojej wizyty.
3. Grecja – w Wielką Sobotę na wyspie Korfu zrzuca się z okien garnki, patelnie i inne wyroby, rozbijając je na ulicy.
4. Florencja – w Wielkanoc florentczycy posiadają 350-letnią tradycję zwaną Scoppio del Carro, oznacza „eksplozja wózka”, zapalnik uruchamia fajerwerki zamontowane na wózku i rozpoczyna się pokaz sztucznych ogni, ma ono zapewnić dobre zbiory.
5. Norwegia – to czytanie kryminałów oznaczonych znakiem „wielkanocnych thrillerów” zwanych Paaskeskrimen.
6. Hiszpania – w mieście Verges w Wielki Czwartek odbywają się tradycyjne tańce śmierci „dansa de la mort”. Wszyscy ubierają się w kostiumy szkieletów i paradują ulicami, a potem od północy do rana trwa taniec.
7. Gwatemala – od piątku do niedzieli odbywa się marsz kolorowych procesji. Jednym z najbardziej imponujących aspektów są dywany z kolorowych kwiatów, które zdobią trasę procesji.
8. Australia, Ameryka i Wielka Brytania – Wielkanocna Niedziela to czas polowania na jajka wielkanocne, które są ukryte w ogrodach i w domach.
9. Bermudy – tradycją jest puszczenie różnokolorowych latawców.



Dwaj mężczyźni na dachu świata

PRZYGOTOWALI: PIOTR CHOJNACKI I BRUNO JESIONKIEWICZ, 2B



Mount Everest na granicy Tybetu i Nepalu to najwyższa góra na świecie o wysokości 8848 metrów. Podejmowano kilka prób zdobycia Everestu. Do najbardziej znanych należą poniższe.

W 1924 odbyła się trzecia wyprawa brytyjska w której Andrew Irvine i Mallory podjęli próbę zdobycia szczytu. Widziano ich w odległości kilkuset metrów od szczytu, ale ich dalszy los pozostał nieznany przez kilkadziesiąt lat. Dopiero w 1999 r. odnaleziono ciało Malloryego na grani, pod którą znaleziono jego rękawiczkę. Ciekawe dlaczego ją zdjął? Niestety do dnia dzisiejszego nie odnaleziono ciała Irvine'a, który prawdopodobnie miał przy sobie aparat fotograficzny. Jeżeli aparat zostałby znaleziony to być może zawierałby zdjęcia ze szczytu Everestu, a Irvine i Mallory zostaliby uznani pierwszymi zdobywcami szczytu.

W 1934 roku na Everest próbował się wspiąć samotnie ekscentryczny Anglik z Yorkshire, Maurice Wilson. Miał kiepskie wyposażenie i brakowało mu doświadczenia ale uważał, że zdobędzie szczyt dzięki hartowi ducha. Założył obóz bazowy na Przełęczy Północnej na wysokości 7020 m n.p.m i poprosił swoich szerpów by czekali na jego powrót przez 10 dni po czym będą wolni. Zgodnie z tym po 10 dniach tragarze zeszli do Dardzlingu. Ciało Wilsona znaleziono rok później u stóp Przełęczy Północnej. I do dziś nie wiadomo czy wszedł na szczyt...



Jako pierwsi szczyt Everestu zdobyli w dniu 26 maja 1953 roku Edmund Hillary i Tenzing Norgay.

Edmund Percival Hillary urodził się 20 lipca 1919 r. w Auckland na nowozelandzkiej wyspie Północnej. Ed jak go nazywano był drugim z trojga dzieci. Miał starszą siostrę i młodszego brata. Kiedy Wielka Brytania w 1939 r. wypowiedziała wojnę nazistowskiemu Niemcom, Nowa Zelandia jako sojusznik aliantów zmobilizowała siły zbrojne. Ed dostał życiową szansę na rozpostarcie skrzydeł. Natychmiast zgłosił się do Królewskich Sił powietrznych Nowej Zelandii. Zmartwiło go gdy dowiedział się, że na szkolenie będzie musiał poczekać. Aby się pocieszyć Ed wybrał się w góry. Już pierwszego dnia zdobył górę Mount Olliver, a drugiego górę Cooka, najwyższy szczyt Nowej Zelandii mierzący 3724 metrów wysokości n.p.m.

Tenzing Norgay urodził się 15 maja 1914 roku w tybetańskiej dolinie Kharta, niedaleko Everestu. Lamowie (czyli tybetańscy zakonnicy) powiedzieli rodzicom malutkiego Tenzinga, że miejsce i czas urodzenia przyniosły mu szczęścia. Jego ojciec był poganiaczem jaków. Opiekował się dużymi stadami tych zwierząt należących do pobliskiego klasztoru. Latem cała rodzina wyprowadzała bydło na halę, zimą spędzali w dolinie, gdzie stał ich dom. Zwierzęta zimowały na parterze, a ludzie mieszkali na piętrze. Tenzing jako młody chłopiec często wędrował z bydłem po górach, a jego największym marzeniem było wejście na Everest. Zaczął pracować jako tragarz i przewodnik wypraw w Himalaje.

Hilary i Tenzing Poznali się w brytyjskiej ambasadzie w Katmandu jako uczestnicy wyprawy pod dowódzeniem Johna Hunta. Brytyjski zespół zaczął się przygotowywać do ekspedycji na Everest już jesienią 1952 r., i na wiosnę stanął przed wyzwaniem „teraz albo nigdy”. Podczas półtora miesiąca założyli 7 obozów. Przed atakiem na szczyt, Hunt zdecydował, że jako pierwsi spróbują wejść dwaj najsilniejsi i najbardziej doświadczeni wspinacze Tom Bourdillon i Charles Evans, ale ich aparaty tlenowe się popsuły! Nie było rady - musieli zejść.

Drugi zespół czyli Hillary i Tenzing przepali noc na skalnej półce na wysokości 8340 metrów n.p.m. O godzinie 6.30 wyruszyli na wierzchołek południowy. Stamtąd na przeszkodzie stała im jedynie ściana o wysokości 12 m. Zastanawiając się jak pokonać tę ścianę Hillary zauważył, że pokrywa ją cienka warstwa lodu, która zaczyna odchodzić od skały. Wykorzystując okazję, wcisnął but w szczelinę między lodem a skałą i tak ruszył w górę. Wreszcie o godzinie 11.30 dotarli na szczyt Everestu. Był to historyczny moment lecz ze względu na ograniczone zapasy tlenu nie mogli na nim długo pozostać. Zrobili kilka zdjęć i zakopali w śniegu krzyżyk i cukierki. Wreszcie zmęczeni ale szczęśliwi wrócili do obozu.

Nigdy nie odpowiedzieli na pytanie który z nich pierwszy wszedł na szczyt...



Zwardoń

Wspomnienie z ferii zimowych

TEKST: STAŚ WILBIK, 4C

Zwardoń to dobre miejsce na ferie lub wakacje. Jest to nieduża wieś na południu Polski, w górach Beskid Żywiecki. Wieś otaczają trzy przełęcze.

We wsi jest parę stoków narciarskich, jezioro i dużo miejsc noclegowych. Dla narciarzy atrakcją będzie parę kilometrów wyciągów z trasami od niebieskich do czarnych – zatem nieważne jak dobrze umiesz jeździć, zawsze znajdziesz tutaj coś dla siebie. Jezioro jest niewielkie, ale bardzo dobre do kąpania – tak słyszałem, bo nie byłem tam latem. Oczywiście można jeszcze iść w góry, które są bardzo dobre do wycieczek lub spacerów. Myślę, że na pewno znajdziecie jakiś nocleg. Ja na przykład byłem w “Juhasie” u gospodyni, która ma na imię Beata i miała dwoje wnucząt.

Teraz opowiem o tym wszystkim z mojej perspektywy. Gdy byłem w Zwardoniu podczas zimy, to prawie tylko zjeżdżałem na nartach, ale podczas sylwestra byłem na jednej z gór i oglądałem fajerwerki. Była też bitwa na śnieżki i moja drużyna wygrała. Bardzo mi się podoba w Zwardoniu, więc zachęcam Was do odwiedzenia tego miejsca! :-).



POLECANKI FRANKA

3

Tekst: Franek Kaczorowski, 6c



fot. materiały prasowe

CIEKAWE MIEJSCE

Lubicie komiksy? Ja uwielbiam! Przy Al. Niepodległości 148, niedaleko Kina Iluzjon, znajduje się... CENTRUM KOMUKSU. Jest to miejsce, w którym kupicie najlepsze komiksy w Warszawie. Jeśli macie na wymianę przeczytane już egzemplarze, to można je wymienić na jakieś nowe.

O tym miejscu powstał nawet film dokumentalny, który oglądałem na festiwalu filmów dokumentalnych Millenium Dogs Against Gravity.

CIEKAWE WYDARZENIE

W Kinie Luna lub w Kinotece możecie zobaczyć fantastyczny film dokumentalny pod tytułem „Duch śniegów”. Film trwa 92 minuty i pokazuje wyprawę dwóch podróżników na tybetański szlak wysokogórski w poszukiwaniu śnieżnej pantery. Muzykę do filmu skomponował Nick Cave a zdjęcia przyrody niedostępnej dla zwykłych ludzi olśnią wszystkich widzów!



fot. materiały prasowe

Безплатне ініціативи для громадян України

Приготував: Натанієл Васьківський, 4с



Безкоштовний вхід до музею для людей,
що знайшли притулок у Польщі.

Безплатny wstęp do Muzeum dla osób,
które znalazły schronienie w Polsce.

Безплатny wstęp do Muzeum Narodowego dla osób które znalazły schronienie w Polsce

Zapraszamy wszystkich uciekających przed wojną do Muzeum.

Wstęp dla Was oraz osób towarzyszących jest bezpłatny. Zapraszamy z dziećmi. Mamy nadzieję, że w Muzeum znajdziecie wytchnienie od strasznych wydarzeń ostatnich dni.

Godziny otwarcia:

- wtorek-niedziela: 10.00-18.00
- piątek: 10.00-20.00

Adres:

Aleje Jerozolimskie 3, Warszawa

Informacja pochodzi ze strony
<https://www.mnw.art.pl/>

Безкоштовний вхід до музею для людей що знайшли притулок у Польщі

Запрошуємо до музею всіх, хто втікає від війни. Вхід безкоштовний для вас і осіб, які вас супроводжують.

Запрошуємо з дітьми. Сподіваємось, що в музеї ви знайдете перепочинок від жахливих подій останніх днів.

Графік роботи:

- вівторок – неділя: 10.00 – 18.00
- п'ятниця: 10.00 – 20.00

Адреса:

Єрусалимські Алеї 3, Варшава

Pomoc Ukraińcom i bezpłatne treningi judo

Wiele rodzin w naszym klubie zdecydowało się na przyjęcie ukraińskich rodzin z dziećmi i ta liczba stale rośnie – jednocześnie jako klub Hato Judo chcielibyśmy zaoferować wszystkim ukraińskim zawodnikom, którzy ze względu na obecną sytuację znaleźli się w Polsce, całkowicie bezpłatne treningi judo, aby nie musiały przerywać swojej przygody z naszym wspólnym sportem.

Jesteśmy również gotowi zorganizować bezpłatne treningi judo dla ukraińskich dzieci, które nigdy wcześniej nie miały styczności z judo, a w ten sposób pomożemy im choć na chwilę oderwać się myślami od dramatu, który aktualnie przeżywają.

Rodziny z terenu Ukrainy potrzebujące wsparcia prosimy o kontakt pod numerem: +48 792 080 093 lub mailowy: info@hatojudo.pl. Do kontaktu zachęcamy również osoby zainteresowane zapewnieniem noclegów dla ukraińskich rodzin z dziećmi.

Prosimy o udostępnianie i przekazywanie dalej.

Informacja pochodzi ze strony www.hatojudo.pl

Допомога українцям та безкоштовне навчання дзюдо

Багато сімей у нашому клубі вирішили прийняти українські сім'ї з дітьми, і ця кількість постійно зростає – водночас, як клуб Хато Дзюдо, ми хочемо запропонувати всім українським гравцям, які через поточну ситуацію опинилися у Польщі повністю безкоштовні тренування з дзюдо, щоб їм не довелося переривати вашу пригоду з нашим великим видом спорту.

Ми також готові організувати безкоштовні тренування з дзюдо для українських дітей, які ніколи раніше не мали контакту з дзюдо, і таким чином ми допоможемо їм хоча б на мить відволіктися від драми, яку вони зараз переживають.

Для сімей з України, які потребують підтримки, зв'яжіться з нами за номером +48 792 080 093 або електронною поштою info@hatojudo.pl.

Будь ласка, поділіться та перешліть.





Bilet gościnny w Teatrze Guliwer

Drodzy widzowie i przyjaciele, informujemy, że od niedzieli, 6 marca do końca sezonu teatralnego, na każdy spektakl grany w Guliwerze rezerwujemy pulę darmowych biletów dla obywateli i obywaterek Ukrainy. Bilety będzie można odebrać bezpośrednio w Kasie Teatru.

W jaki sposób?

- na podstawie dokumentu (paszport lub dowód osobisty, w przypadku dzieci wystarczy paszport opiekuna lub osoby towarzyszącej)

- w ramach dostępnych miejsc.

Zachęcamy do wcześniejszej rezerwacji Biletów w Kasie Teatru, tel. 22/845-16-76, 77

W razie pytań zapraszamy do zapraszamy do kontaktu z Kasą Teatru.

Informacje pochodzą ze strony <https://teatrguliwer.pl>

Квиток для гостей

Пані та Панове,
Шановні глядачі та друзі,
Повідомляємо, що з неділі, 6 березня, і до кінця театрального сезону для громадян України ми резервуємо певну кількість безкоштовних квитків на кожну виставу у театрі «Гулівер».

Квитки можна отримати безпосередньо в Касі Театру.

Яким чином?

- на підставі документу (паспорт або посвідчення особи). Для дітей достатньо паспорта опікуна/супроводжуючої особи

- кількість квитків залежить від кількості вільних місць

Рекомендуємо бронювати квитки заздалегідь у Касі Театру, тел. 22/845-16-76, 77

Якщо у Вас виникли запитання, звертайтеся до Каси Театру.



Od 1 marca w naszej przestrzeni można skorzystać z opieki dziennej dla dzieci, dzięki której ich rodzice mogą znaleźć chwilę na odpoczynek i załatwianie formalności.

Adres: Kołowa 20, Warszawa

Informacja pochodzi ze strony <https://www.facebook.com/Punkt-opieki-dla-dzieci-ukrai%C5%84skich-uchod%C5%B4C%C3%B3w-107275051902507/about>

Безплатні ініціативи для громадян України

Приготував: Натанієл Васквієвіч, 4с

Пікно ілюстроване ксіжккі для дітєккк в јєзуку украніським. Е-буоккк можа побраћ саћковікє за дармо.

Пєћне трєсці ксіжєкє сј удостєпніанє дїєкі Стоварзєшеніу Осьвіторіа, кћóre помага змєніаћ і розвїаћ едукацїє на Україні. Ксіжккі сј достєпне дїєкі порозуміеніу з украніськїмі вїдавцамї.

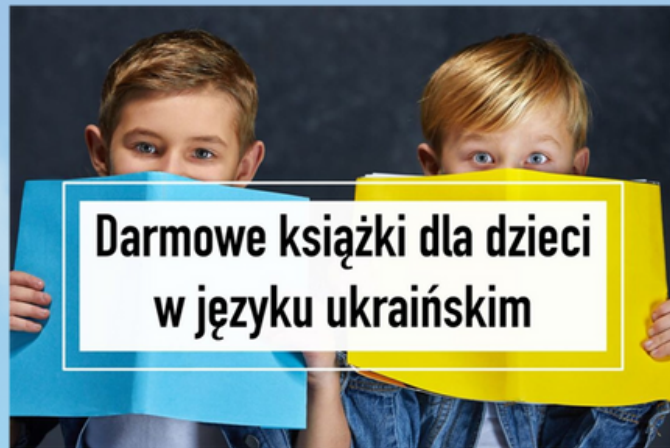
Зобач тєж спеціалнь сервіс #SolidarnizUkrainą, в кћóрым презентує ваажне трєсці, прыдатне матеріалу, помьслу на діяћаніа і очьвісћє жрўдла неопдлатньх ксіжєкє в јєзуку украніським.

Інформаціє поћодзј зє стронь <https://lustrobiblioteki.pl>



11 марца бр. вє вєсцькїх кїнах сїєкї Multikino і Cinema3D розпочнј сїє сеансє з украніськїм дублїнгїєм. Для учодзћów з Українь фїлмь бєдј вьсвьєтланє за дармо в тьгоднїу оряз в вєкєндь.

Інформаціє поћодзј зє стронь <https://multikino.pl>



Пїсля довгїх пошуків я знайшов гарно ілюстрованї дїтячі кнїжкї украніськю мовою. Електронні кнїгкї можна завантажити абсолютно безкоштовно.

Повнь змїст кнїг достєпнь чєрєз Асоціацію «Осьвіторіа», яка допомагає змїнювати та розвивати освіту в Україні. Кнїгкї достєпні за домовленїстю з украніськїмі вїдавнїцтвами.

Дивїтьсј також спеціалнь сїяйт #SolidarnizUkrainą, на јоку я прєдставляю ваажлївь контєнт, корисні матеріали, ідєї для діяћностї та, звїсно, джерєла безкоштовньх кнїг украніськю мовою.

Бєзкоштовні кїнопоказї з украніськїм дубляжєм у кїнотєатрах Multikino та Cinema3D

11 бєрєзня 2022 року в усіх кїнотєатрах, що вћодяћ до мєрєжі Multikino і Cinema3D, стартують кїнопоказї з украніськїм дубляжєм. Для бїжєнцїв з Українь – бєзкоштовні кїнопоказї протягом тїжня та у вїхїдні днї.

Drozdzy Klienci,

Nie możemy przejść obojętnie wobec cierpienia, jakiego doświadczają nasi Ukraińscy przyjaciele. Zastanawialiśmy się, co możemy zrobić, żeby pomóc Wam przejść przez ten niewyobrażalnie trudny czas. Dlatego postanowiliśmy, że od poniedziałku do piątku Ukraińcy będą mogli bezpłatnie korzystać z naszego obiektu- parku trampolin i sali zabaw. Mamy nadzieję, że pomoże to Wam i Waszym dzieciom, choć na chwilę odciągnąć myśli i, że na Waszych twarzach zagości uśmiech.

Nie mówimy po ukraińsku, ani po rosyjsku. Ale animacja ma język międzynarodowy, a uśmiech dziecka nie zależy od narodowości.

Zapraszamy Was od 10:00-21:00. Jeśli pojawią się jakieś pytania lub wątpliwości, napiszcie do nas w wiadomości prywatnej.

Informacje pochodzą ze strony <https://airo.fun>



Шановні клієнти.

Ми не можемо залишатися байдужими до страждань, які переживають наші українські друзі. Не знаємо, що ми можемо зробити, щоб допомогти вам пережити цей неймовірно важкий час. Тому ми вирішили, що з понеділка по п'ятницю Українці зможуть безкоштовно користуватися нашим об'єктом – батутним парком та ігровою кімнатою. Сподіваємося, що це допоможе вам і вашим дітям на час відволіктися від думок і на ваших обличчях з'явиться посмішка.

Ми не розмовляємо ні українською, ні російською. Але анімація має міжнародну мову і дитяча посмішка не залежить від національності.

Запрошуємо з 10:00 до 21:00. Якщо у вас виникли запитання чи сумніви, напишіть нам у приватні повідомлення.

KOSTKA RUBIKA- HISTORIA I CIEKAWOSTKI



Autor: Nikodem Jasiński, 4c

Kostkę Rubika wymyślił węgierski architekt i wykładowca Ernő Rubik, by pomóc swoim studentom w zrozumieniu przestrzeni, po czym stała się jedną z najbardziej rozpoznawalnych zabawek na świecie.

Na początku ułożenie kostki nie było proste i samemu autorowi zajęło początkowo około miesiąca.

Kostka została wynaleziona w 1974 roku, jednak do sprzedaży trafiła dopiero w 1977 roku, tylko na Węgrzech. Sukces był ogromny, ponieważ w dwa lata sprzedano około 300 tysięcy kostek.

Standardowa kostka Rubika o wymiarach 3x3x3 składa się z 27 elementów w tym 26 sześciątów i jednego przegubu. Można z niej ułożyć 43 tryliony różnych kombinacji, ale tylko raz jest prawidłowo ułożona.

Najbardziej rozbudowana kostka w historii miała konstrukcję 33x33x33. Najmniejsza na świecie kostka Rubika 3x3x3 ma 6 mm.

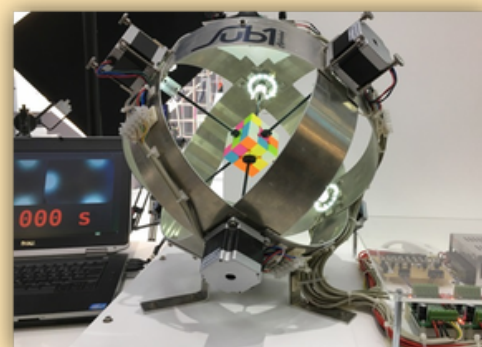
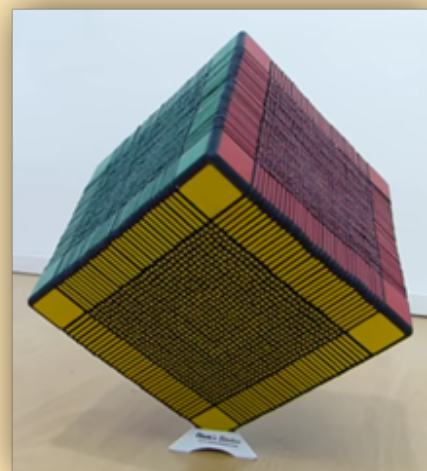
Najdroższa kostka Rubika nazywa się MasterpieceCube i została wykonana przez salon jubilerski DiamondCutters International z okazji 15-lecia kostki Rubika. Wykonana z litego złota, wysadzana 22,5 tys. ametystami, 34 tys. rubinów i 34 tys. szmaragdów. Warta jest 1,5 mln dolarów.

Pierwszy zanotowany wynik układania kostki Rubika 3x3x3 z 1980 roku wynosił 54 sekundy. W 1982 roku odbyły się pierwsze mistrzostwa świata w układaniu kostki na czas. Oficjalny rekord układania kostki Rubika 3x3x3 na czas wynosi 3,47 sekundy i ustanowił go YushengDu w 2018 roku. Polskim zawodnikiem, który najszybciej ułożył kostkę Rubika 3x3x3 był Tymon Kolasiński – dokonał tego w czasie 4,51 sekundy.

Kostka Rubika jest także układana na czas przez roboty. Najszybsze ułożenie przez robota wynosi 0,637 sekundy!!!

Czy wiesz, że...

Gdyby zebrać tyle kostek, by każda z nich miała inny układ swoich 26 klocków i ustawić je jedna na drugiej to taka wieża miałaby wysokość ponad 246 lat świetlnych.



ZRÓB TO SAM

RZEŻUCHA W SKORUPCE OD JAJKA

Przygotowała: Zosia Soczewka, 4b

WYKONANIE:

1. Nożem obstukaj sam czubek jajka i wylej jego zawartość. Obskub brzeg jajka mniej więcej tak, jak na pierwszym zdjęciu. Delikatnie opłucz je wodą, a następnie osusz. Dno skorupki wyłóż papierowymi ręcznikami lub watą, co jakiś czas je zwilżając. Potem nasyp nasiona na dłoń i równomiernie posiej w skorupce.
2. Podlewaj codziennie lub co dwa dni, uważając, aby w skorupce nie stała woda. Po kilku dniach rzeżucha zacznie kiełkować tak, jak na drugim zdjęciu.
3. Końcowy efekt widoczny jest na trzecim zdjęciu. Można wykorzystać go do celów dekoracyjnych, a także zjeść rzeżuchę, która zawiera wiele witamin i składników mineralnych.

TEGO

POTRZEBUJESZ:

jajko, nasiona
rzeżuchy, ręcznik
papierowy lub wata

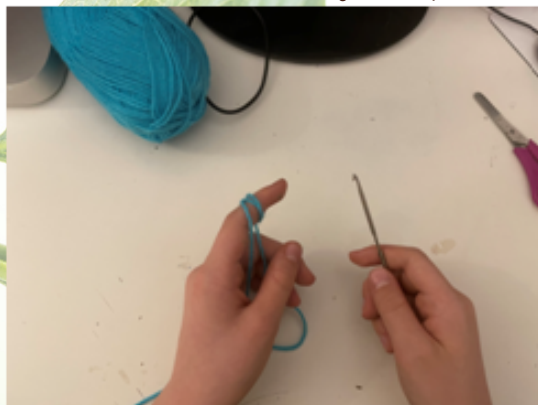


Do dzieła!

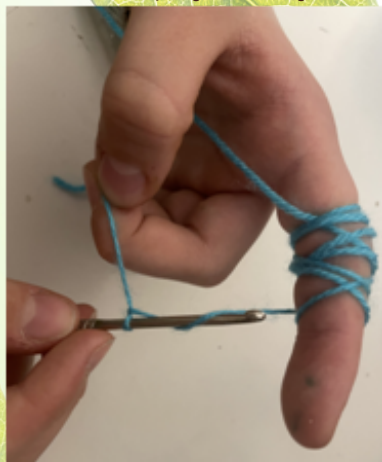
ŁAŃCUSZEK NA SZYDEŁKU

Przygotowała: Olga Zandberg, 5c

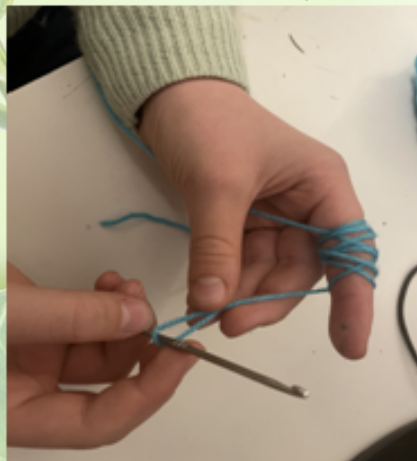
1. Nawiń włóczkę na palec.



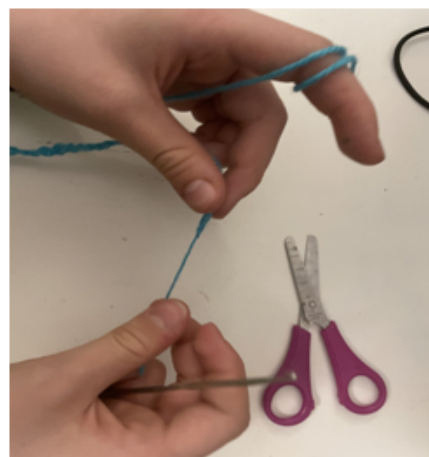
2. Zrób pętelkę.



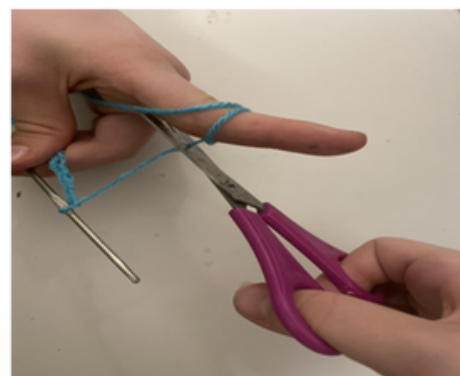
3. Złap włóczkę haczykiem szydełka.



4. Przeciągnij włóczkę przez pętelkę trzymając przy tym sznureczek po drugiej stronie.

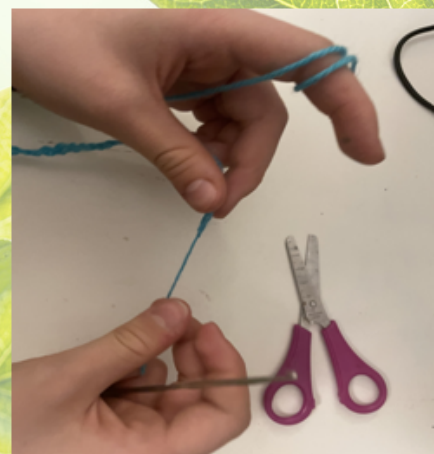


5. Powtarzaj punkty 3 i 4 aż łańcuszek będzie miał dobrą długość.



6. Kiedy już takową osiągnie przetnij wełną kawałek od końca łańcuszka.

7. Przeciągnij ten kawałek przez pętelkę.



8. GOTOWE!



CIEKAWOSTKI EKOLOGICZNE

Przygotowali: Michał Wylot i Wojtek Kowalczyk, 2c

1

Ile czasu rozkłada się w ziemi butelka plastikowa, guma do żucia oraz niedopałki papierosów?

Butelka plastikowa: 500 lat

Guma: 5 lat

Niedopałki papierosów: 2 lata



2

Ile tlenu może wyprodukowanych 1 hektar lasu liściastego ?

700 kg

3

Ile ton odpadków jest wyrzucanych w każdej sekundzie na świecie?

50 ton



Dwunastka niezwycięzonych

Marysia Pękala

Rozdział 1 cd.

No dobrze, idźcie więc na kolację. O, Nino, jak usłyszysz hukanie sowy to możesz ruszać. Tak więc Dania i ja wyszłyśmy z namiotu porucznika i poszłyśmy na kolację. Po kolacji położyłam się i czekałam na sygnał od porucznika i tak minęła pierwsza godzina i druga, a ja leżałam i leżałam, aż w końcu usłyszałam hukanie sowy i poszłam na zwiady.

- Horace usłyszałam głos wodza Dryntwuli.

- Tak panie?- spytał Horace.

- To twoi pomocnicy- wskazał dwunastu ogromnych chłopów, którzy wpatrywali się tępo w ścianę namiotu.

- Więc- zachęcił Horacego szef- Co o nich sądzisz?

Horace powoli zaczął kiwać głową jakby się nad czymś zastanawiał.

- A ile ważą?- spytał w końcu.

- Każdy około 120 kilo- powiedział szef.

- A czy nasze konie ich utrzymają na grzbietach?

- Oczywiście- powiedział szef.

- Nieźle- powiedział chłopak- A umieją strzelać z łuku?

- Jak najbardziej- odpowiedział.

- Aha...- odpowiedział Horace niepewnym głosem- ok.

Tyle mi wystarczyło zrobiłam krok do tyłu i...Wydawało mi się, że to trzęsienie ziemi albo inna klęska żywiołowa. Weszłam prosto w beczkę. Nie czekałam na reakcje strażników i pomocników Horacego, szybko przeskoczyłam płot i czmychnęłam na drzewo. W namiocie porucznika nie było nikogo. Pewnie poszedł spać- pomyślałam i popędziłam do chatki porucznika. Opowiedziałam porucznikowi, co usłyszałam. On pokiwał głową.

- No dobra- rzucił mi sakiewkę z pieniędzmi i powiedział- teraz idź spać.

Rozdział 2

Po śniadaniu poszłam na polanę, żeby postrzelać z łuku. Jak już naprężałam linkę, by strzelić, to usłyszałam nieznajomy głos.

- Jesteś pewna, że nie masz ważniejszych spraw na głowie?

Spojrzałam w prawo. W cieniu drzew stał pocziwy staruszek.

- Tak, proszę pana- odparłam.

- Nie uważasz, że to dziwne?

- Co?- spytałam.

- To, że porucznik nie zjawił się na śniadaniu?- kontynuował tajemniczy głos. Wtedy do mnie dotarło. Podziękowałam i pędem pobiegłam do namiotu porucznika. W namiocie nikogo nie było. Na stole natomiast leżała mała niepozorna koperta. Wzięłam ją do rąk i otworzyłam. Na samej górze było napisane „Zaczyna się wojna pomiędzy Portalami a Drytwulami. Strzeżcie się!” Zwinęłam kartkę i pobiegłam jak najprędzej do króla.

Król siedział na dziedzińcu zamkowym i czytał grubą powieść. Podbiegłam do niego i z głębokim ukłonem wręczyłam kartkę. Król spojrzał najpierw na mnie, potem na kartkę i rzekł:

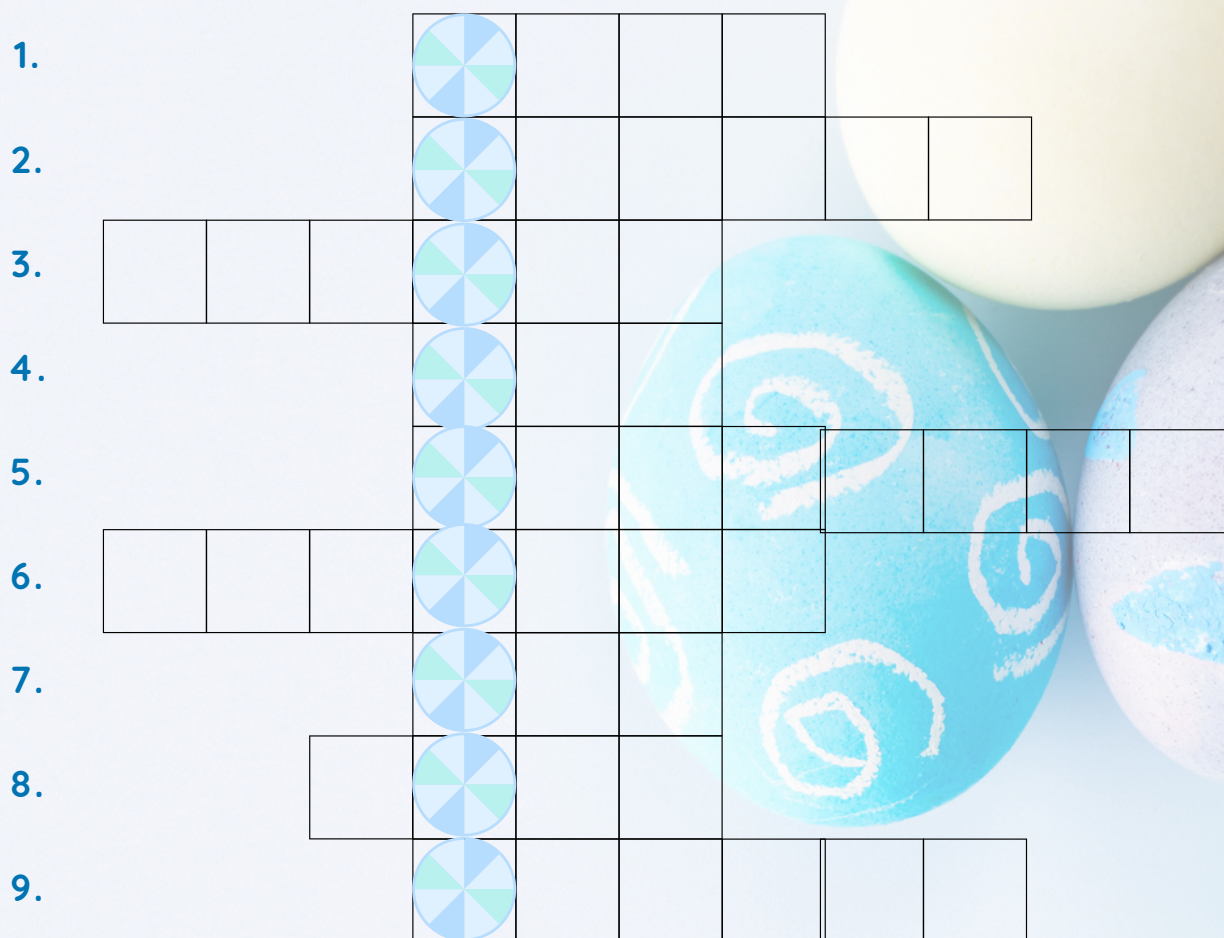
- Nino, musisz zadać w złoty róg i zwołać naradę.

- Tak jest panie!- powiedziałam i podbiegłam do złotego rogu. Nabrałam dużo powietrza i dmuchnęłam w róg. Nagle zza bram usłyszałam jak zbliżają się: Generał broni, asystenci porucznika i kilka dziewczyn w moim wieku. Jak te wszystkie osoby podbiegły bliżej, to od razu rozpoznałam Dżulię i Nikę. One chyba też mnie rozpoznały, bo zaczęły do mnie machać. Ucieszyłyśmy się na swój widok. Nikę i Dżulę poznałam na obozie dla zwiadowców. Ale to było dawno. Przywitałyśmy się i poszłyśmy za królem i resztą chichocząc pod nosem. Po naradzie rozstałam się z dziewczynami, poszłam do namiotu, a dziewczyny na swoje terytorium.

Cdn...

WIELKANOCNA KRZYŻÓWKA

Przygotowała: Ula Błaszczuk, 4c



1. Płynie w kranie.
2. Wynik mnożenia.
3. Np. Wojska Polskiego, Narodowe.
4. Latem śmietankowy lub truskawkowy.
5. Do koszenia trawy.
6. Symbol Wielkanocy.
7. Po dniu.
8. Kręci się w samochodzie.
9. Żółty, kwaśny owoc.

Hasło z krzyżówki przynieś do biblioteki lub wyślij
na: gazetkasp69@gmail.com. Powodzenia!

23 KWIETNIA

ŚWIATOWY DZIEŃ KSIĄŻKI

| PRAW AUTORSKICH

